

Usch Luhn

Sofia
**ȘI PANTOFII
MAGICI**

Ghetele interzise

Volumul 2

Cu ilustrații de Alica Răth

Traducere din limba germană: Teodora Tănase



București, 2025

Titlul ediției originale din limba germană:

Lilys magische Schuhe. Die verbotenen Stiefel. Band 2

Copertă și ilustrații: Alica Răth

© 2020 Ravensburger Verlag GmbH,
Ravensburg, Germany

© 2025, Didactica Publishing House, România
Toate drepturile rezervate pentru limba română.
Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi reprodusă
sau stocată fără acordul editurii.

Editor: Florentina Ion
Redactor: Mihaela Dobre
Corector: Eugenia Oprea
DTP: Cristina Dumitrescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
LUHN, USCH

Sofia și pantofii magici / Usch Luhn ; cu il. de Alica Răth ; trad. din lb.
germană: Teodora Tănase. - București : Didactica Publishing House, 2025-
vol.

ISBN 978-606-048-821-7

Vol. 2. : Ghetele interzise. - 2025. - ISBN 978-606-048-847-7

I. Răth, Alica (il.)
II. Tănase, Teodora (trad.)
821.112.2

DIDACTICA PUBLISHING HOUSE

Splaiul Unirii nr. 16, Clădirea Muntenia Business Center,
etaj 5, 506, sector 4, București
Informații și comenzi: tel.: 021 410.88.18; 021 410.88.14
e-mail: office@edituradph.ro
www.edituradph.ro

Cuprins



1. Școala de pe Strada Balaurului	7
2. Secretul lui Sorin	21
3. Pantofi scăpați de sub control	36
4. Catastrofa din părul dragonului	44
5. Lady Lucy	55
6. Licurici dansatori	64
7. Norișori de mentă în bibliotecă	74
8. Sorin descoperă dorința inimii sale	85
9. Un pantofar dă ritmul	99
10. Domnul Moraru se miră	112
11. Atelierul magic de pantofi	131

12. Sorin vede roșu în fața ochilor 149
13. Doamna cu cap de pensulă își
dă arama pe față 174
14. Victorie 192



— Cutii peste cutii și nimic altceva! zise Sofia oftând. Sper că unchiul Clemens nu se așteaptă să le despachetez singură pe toate. Oare unde a plecat iar?

Se așeză pe o cutie de lemn, plimbându-și descurajată privirea prin sala de sport în care unchiul îi dusesese bagajele înainte să plece iar la drum.

— Cam pustiu pe-aici, spuse ea. Nu așa îmi imaginam că arată o școală. Și, pe deasupra, miroase a picioare transpirate.



Un dragon simpatic intră în zbor pe fereastră și ateriză în fața Sofiei.

— *Mademoiselle*, de ce ești așa posomorrâtă astăzi? Sigurr e doar oboseala adunată pe drrum. Eu aş avea mai multe motive să oftez. Încă îmi simt fiecarre solz obosit de la zborul anevoios prrintre norri. Sugestia mea: luăm mititelul dejun împreună și pe urmă totul va fi iar *bien* și frrumooos.

Pe chipul Sofiei apăru un zâmbet.

— *Monsieur* Archibald, chiar aş vrea să știu cum ai absolvit cursul de formare a profesorilor. Româna ta se înrăutățește pe zi ce trece. Se spune *mic-dejun*, nu *mititel dejun*. Și de unde ai făcut rost de mâncare? Dragonii nu merg la cumpărături. Dragonul își lăsă capul pe spate, căscă gura și pufni jignit. Un șirag de balonașe de săpun colorate țâșniră în aer, pocnind unul după altul și răspândind un miros de mentă proaspătă.



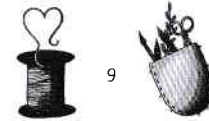
— Nu prea ai încredere în *moi*, spuse el. *Voilà*, prrinde! adăugă dragonul azvârlindu-i cu coada o pungă de hârtie.

Sofia sări în picioare, prinzând punga cu multă îndemânare.

— Super! Covrigi și croasante cu ciocolată! exclamă ea mușcând cu poftă dintr-un covrig.

— Stai! strigă dragonul. Mai întâi să ne așezăm frrumos la masă. Urmează-mă!

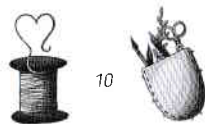
Dragonul își luă zborul, iar Sofia îl urmă curioasă. Sala de sport se afla la subsolul unei școli în care Sofia sosise într-o noapte cu ceață împreună cu unchiul ei. Plecaseră în grabă de pe Aleea Mierlei numărul 7, fiindcă HAPSÂNII, cei care îi răpiseră părinții, erau acum pe urmele ei și ale unchiului său. Avuseseră ceva de lucru ca să-și piardă urma! Și numai datorită doamnei Wu, țestoasa, reușiseră să se mute într-un timp atât de scurt într-o locuință nouă și sigură. Aventuroasa doamnă



Wu descoperise cu multă vreme în urmă școala abandonată de pe Strada Balaurului și pregătise călătoria cu prudență, după cum îi era obiceiul. Tot doamna Wu fusese cea care sugerase ca ea și Sofia să plece înainte, călare pe dragon, în timp ce Clemens Magic își activa puterile magice ca să-i poruncească atelierului să se mute în vechea școală de pe Strada Balaurului.

Monsieur Archibald nu fusese prea încântat de idee. El ar fi vrut să ia trenul, chiar dacă asta ar fi însemnat să fie transportat într-o geantă pentru câini, ca să nu atragă atenția.

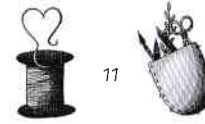
În schimb, a fost nevoit să se preschimbe într-un dragon îndeajuns de mare încât să le care pe Sofia și pe doamna Wu, ceea ce l-a costat multă energie și o mulțime de solzi. Însă când doamna Wu își punea ceva în minte, era greu să o faci să se răzgândească. Așa că, în cele din urmă, îi făcuse pe plac.



Sofia încă simțea un gol în stomac, fiindcă plouase tot drumul, așa că zburaseră deasupra norilor. În plus, după zbor fusese nevoită să smulgă câteva bucăți de gheață din solzii lui *monsieur* Archibald, care țipase și bombănise în franceză în tot acest timp.

— De ce e închisă școala? întrebă Sofia. Nu mai sunt destui copii?

Dragonul clătină din cap.



— *Non*, dimpotrivă. Sunt prea mulți copii! S-a construit o școală nouă undeva aproape. Mult mai marre, cu bazin de înot.

Cei doi străbătură holul de la parter. Sofia privea surprinsă în jur.

— E atât de frumos aici! exclamă ea. Ia uitate, Archie, ce imagini colorate! Sigur sunt desene făcute de copii. Iar pe perețele de acolo e pictat un dragon. Dar nu seamănă deloc cu tine.

Sofia arată spre un dragon roșu ca focul. Avea pielea plină de bube și mulți țepi pe spate, urechile ascuțite și ochii bulbucăți.

Monsieur Archibald pufni scandalizat.

— Ce pasăre hidoasă! Pictorul n-a întâlnit niciodată un drragon adevărrat. Cel mult ai putea spune că seamănă cu un dinozaurr.

Sofia chicoti.

— Nu te enerva, tu ești mult mai drăguț! Dar nu orice dragon poate fi la fel de frumos ca tine.



Dragonul își scutură vanitos aripioarele.

— *Oui, oui*, așa e. Eu sunt foarte cochet și elegant, așa suntem noi, francezii. Strră-strră-strrăăbunica mea erra cea mai frumoașă din întrregul ținut.

Sofia se încruntă.

— Nu te mai lauda atât! Ai noroc că Sir Cap-de-crocodil e încă în cutia lui. Altfel ți-ar fi zis: „Cine se laudă singur, se înșală singur”.

Cufărul în care îl transportau pe Sir Cap-de-crocodil, un crocodil din papier mâché, troncăni, de parcă ar fi vrut să-i dea dreptate Sofiei. Acesta era lucrul cel mai neobișnuit la crocodil: deși era făcut din hârtie, din când în când, se trezea rostind câte un proverb foarte isteț, la care nimeni nu se aștepta.

Adevărul este că dragonul avea tot dreptul să fie mândru de felul în care arăta. Fiindcă era, într-adevăr, o apariție surprinzătoare! Solzii lui



aveau culorile curcubeului, însă acum sclipeau în nuanțe strălucitoare de violet, iar picioarele-i răspândeau o lumină rozalie delicată. Aveau aripi foarte elegante, de culoare liliachie, iar în jurul gâtului purta un papion foarte îndrăzneț. De cele mai multe ori, își privea mândru interlocutorul prin lentilele ochelarilor, în timp ce își răsucea mustața. Dar cel mai frumos era de departe părul său, care îi trona în creștet ca un turn în formă de spirală. Așa că, prin comparație cu el, dragonul de pe peretele școlii era de tot râsul!

Monsieur Archibald urcă repede scările care duceau la primul etaj, chiar dacă se plânse de durere de solzi cu doar câteva minute în urmă.

— După mine, *mademoiselle!* zise el hotărât, zburând pe deasupra ultimelor trepte.

— Acolo, în capăt, sunt sălile de clasă? întrebă Sofia emoționată, arătând spre ușile pictate în diferite culori: roșu, galben și albastru.



— Clasa a 3-a A – domnul Dinu, citi ea cu voce tare.

Clasa a 3-a B – doamna Noroc.

Se opri în fața clasei a 4-a A – domnul Moraru, gata să apese pe clanță.



— Nu te oprri, nu te oprri! o zori *monsieur*

Archibald. Mi-e foame!

Și stomacul Sofiei începu să ghiorăie, așa că fata hotărî să exploreze mai târziu sălile de clasă.

— Archie, unde mergem?

Chiar atunci, *monsieur* Archibald deschise o ușă verde.

— *Voilà!* Am ajuns! spuse el mândru. Sufragerria prrofesorilor.

Sofia nu înțelese ce voia dragonul să spună.

— Profesorilor? Cum adică?

Dragonul își mișcă agitat coada.

— *Mais oui!* Sufragerria învățătorrilor!

Sofia chicoti.

— Vrei să spui cancelaria profesorilor. Vrei să luăm micul-dejun în cancelarie. Ce idee grozavă! exclamă ea strecurându-se pe lângă dragon. Și, uite, au chiar și un colțișor în care putem să ne preparăm ceai.

Excelentă alegere, Archie!



Așeză pe masă punguța cu covrigi și turnă apă în fierbător. În dulap găsi ceșcuțe și pliculețe de ceai.

— Hai să-l încercăm pe cel cu fructe de pădure, hotărî ea. Uite, avem chiar și un borcan cu miere! Câteva minute mai târziu, stătea pe un scaun roșu de birou, amestecând mierea în ceaiul fierbinte și mâncând cu poftă un covrig.

— Școala nu e la fel de cochetă ca vila de pe Aleea Mierlei, dar acum pot, în sfârșit, să văd cum arată o școală pe interior. De când îmi doresc asta! Sunt sigură că doamna Wu știe deja unde s-a instalat atelierul.

Dragonul încuviință.

— *Madame* Wu are un plan bun. Ca de fiecare dată.

Rupse o bucată de croasant și o înmuie în ceai, ca să topească ciocolata.

— Sperr că *madame* va sosi curând. Trrebuie să înaintăm cu trreaba. Sunt convins că a identificat

